



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia II. Peperit Filium suum primogenitum, & reclinauit eum in
praesepio: quia non erat eis locus in diuersorio. Lucae 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

E L E G I A I I.

Peperit Filium suum primogenitum, & reclinauit eum in praesepio: quia non erat eis locus in diuersorio. Lucæ 2.

Virgo parens facta est: Deus est è Virgine natus:
 Spectatum è cælo turba beata veni.
 Nec te pœniteat formosas linquere sedes;
 Nunc aliquid noster pulchrius orbis habet.
 Qui vobis dominus, nostrâ sub lege teneri,
 Et nostri voluit sanguinis esse puer.
 Spargite purpureos circum cunabula flores,
 Cinnamaque, & tenero balsama mixta croco,
 Et quidquid vestris fouet aura beator hortis,
 Non defecturas ver vbi fundit opes.
 Ver ibi perpetuum: nostro nunc exulat orbe;
 Inque locum nimbis horrida venit hiems.
 Fronde carent frutices: perit sua gratia campis:
 Quo steterant flores, nix iacet alta loco.
 Atque vtinam solæ regiones, sola rigerent
 Flumina! non animos frigus haberet idem!
 Exciperent homines diuinum pignus, & hospes
 Certaret domini quilibet esse sui!
 Spernitur, heu! tectique venit communis egenus,
 Inque suo nascens non habet orbe locum.
 Ah genus ingratum! tibi celsa palatia surgunt,
 Tecta que diuitiis conspicienda suis:
 Compositum lecto mollis te somnus eburno
 Excipit, & pictâ stragula veste tegunt:

Ad

ELEGIARVM LIB. I. 43

Ad miserum rector Superum compellitur antrum;
 Nec quo fessa toro membra reponat habet.
 Excipit infantem durus lapis; inque resectâ
 De fluuiis vluâ, straminibusque iacet;
 Afflatuque bouis, sociique fouetur aselli:
 Hac rerum dominus frigora pellit ope.
 Nate Deo, te longa nouem fastidia menses
 Materno clausum sustinuisse sinu;
 Te nostros sumpsisse artus, infirmaque membra;
 Te patrio terras præposuisse polo;
 Vt tandem in durâ quæras tibi rupe cubile,
 Et pecudes optes inter habere locum?
 Astra vbi nunc? vbi stellatæ, tua regia, sedes,
 Et tot in obsequium millia prompta tuum?
 Nempe amor agresti cælum mutare mapali
 Suadet, & in parua te iubet esse casa.
 Illius imperium plus te, quàm Cæsaris, vrget:
 Fert Cæsar leges gentibus, ille Deo.
 Cùm posses quouis, hoc iussit tempore lucem
 Aspiceres, quo non tristius annus habet.
 Nazareos intra muros sua parua parenti,
 Quâ recipi posses, resque domusque fuit:
 Non tibi permissa est contingere; paruaque quamuis,
 Ampla nimis visa est vsibus esse tuis.
 Hanc rupem ferus ah! hæc maluit antra subires,
 Antra quieturo vix satis apta gregi.
 Illic parua tibi pater incunabula nuper
 Fabrili simplex arte pararat opus:
 Et, Manibus quandoque meis hæc ipse mouebo,
 Communis labor hic, dixerat, vxor erit.
 Hic illi, cuius vigili stant omnia curâ,
 Nitemur somnos conciliare leues.

Hic

44 G V I L I E L M I B E C A N I

Hic oculos figam faciem secutus in illam,
 Aligeri quam non absque pauore vident.
 Porriget hic ridens dextram mihi, quamque tenebo,
 Mirabor dominam fulminis esse manum.
 Et modò blanditias, modò verba precantia dicam,
 Atque illi, quicum lusero, vota feram.
 Tu tua coniunges, Virgo, magnumque stupebis
 Auxilio Numen lactis egere tui.
 Hæc, puer alme, pater sibi promittebat, eratque
 Talis de cunis curaque spesque tuis.
 Ah! præsepe tibi pro cunis contigit istis:
 Huc spes, huc rediit patrius ille labor,
 Cur hoc sis passus, causam quis querit? amasti,
 Hæc summa est: hinc lex iam tibi dura venit.
 Eheu! iura tibi iam nunc si talia ponit,
 Subiectumque tuum sic sibi numen habet;
 Si primo crudelis amor te cogit in ortu,
 Quæ numquam fuerant perpetienda, pati;
 Quid faciet, magnis (nec enim mitescere discit)
 Cum te suppliciiis viderit esse parem?
 Care puer, quid post exordia talia speres?
 Quis curius vita sic ineuntis erit?
 Ah! tibi ne subeant aliquando tædia cæpti,
 Nec, tanti, dicas, cur mihi terra fuit?
 Ne nimium caros tibi nos, nimis esse querare
 (Vt fumus) indignos pro quibus ista feras.
 Causa sumus, fateor, tantorum sola malorum:
 Esse finas miseros, non eris ipse miser.
 Vilis es & nihili, quia nos extollere cordi est:
 Res maiestatem deprimit illa tuam.
 Sed tamen hoc ipso Deus agnosceris in antro:
 Hic cultum, quem non templa dedere, feres,
Agnitus

ELEGIARVM LIB. I.

45

Agnitus est terris iam nunc tuus ortus Eois:
 Astra procūl cunis sunt famulata tuis.
 Inde ferent qui sis testantia munera reges,
 Et sua submittent hac tibi scepra specu.
 Praueniet gregibus pastorum turba relictis,
 Pars melior populi primitiæque tui;
 Teque vel in pannis venerabitur, & tua supplex
 Numina, quâ caperis, simplicitate colet.
 His tua principiis sensim se gloria tollit,
 Et veniet magno fenore dignus honor.

ELEGIA III.

Inuenietis infantem pannis inuolutum, & positum in præsepio. Lucæ 2.

Duitias alius fuscis sibi quærat ab Indis,
 Et sua centenis iugera bobus aret:
 Vos inopes panni, vos fartæ stramine cunæ
 Maiores quantò suppeditatis opes?
 Inuideo vobis, pueri quæ stringitis artus,
 Fasciolar. Cur non hac ego sorte fruor?
 Quem gremio præsepe tuo complecteris, vlnis
 O quanto meliùs pendeat ille meis!
 Vile quidem lignum es: sed, cum tibi pignora
 calum
 Tradidit hæc, quis det, tu quod es, esse mihi?
 Quid loquor? ah! egon' esse quod es? egon' artibus
 illis
 Duritiem cupiam supposuisse tuam?
 Ritu ego brutorum natum excepisse Tonantis,
 Sacraque, quæ lædis, lædere membra velim?

Hoc